

El grup municipal del Comú de Lleida i en el seu nom, llur Portaveu Sergi Talamonte Sánchez, d'acord amb el que disposa el Règim de Sessions Plenàries, sotmet a la consideració del Ple del mes d'octubre de 2016 la següent:

MOCIÓ DE RECOLZAMENT

A LA PROPOSICIÓ DE LLEI PER DEROGAR LA LRSAL

En un context de greu crisi econòmica i política, quan era més necessari que mai disposar d'una administració més propera i tenir més recursos per fer front a la decadent realitat social, el Govern de l'Estat espanyol va aprovar la Llei 27/2013, de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) que va suposar una retallada competencial sense precedents i una important reculada sobre els serveis que presten les corporacions locals.

Una Llei que a més va comptar, des de la seva tramitació, amb l'absolut rebuig de gairebé totes les forces parlamentàries representades en les Corts Generals. Mostra d'això és el nul consens que es va generar durant la seva elaboració i aprovació, així com el recurs d'inconstitucionalitat interposat davant el Tribunal Constitucional per part del PSOE, PSC, Esquerra Plural, BNG, CiU, ERC i UPyD, que es va unir als presentats i admesos pels Parlaments d'Extremadura, Catalunya i Navarra i els governs autonòmics d'Andalusia, Astúries, Catalunya i Canàries. En aquest sentit podem destacar que el Tribunal Constitucional ha anul·lat, en dues ocasions, parts de la llei estimant els recursos d'Andalusia i Extremadura i que ha amonestat al Govern per haver-se extralimitat en les seves funcions, eliminant competències i tractant de segrestar financerament i políticament als ajuntaments. En el cas dels municipis, han estat més de 3.000 ajuntaments de tot l'Estat espanyol, que representen a més de 16 milions de ciutadans i ciutadanes, els que van expressar el seu rebuig a aquesta normativa i van sortir en defensa de l'autonomia local.

La LRSAL presentava tres objectius principals enumerats en el seu preàmbul.

El primer d'ells consistia teòricament a "**aclarir les competències municipals per evitar duplicitats amb les competències d'altres Administracions**" de manera que es faci efectiu

el principi «una Administració una competència» per eliminar duplicitats era la suposada assumpció per part de les Comunitats Autònomes d'algunes d'aquestes competències com l'atenció primària de salut, els serveis socials i educació. Així, s'elimina del nostre sistema competencial el principi de l'autonomia local, que va ser objecte d'una sòlida fonamentació i un detallat contingut per part del Tribunal Constitucional des de l'inici de l'etapa constitucional. Aquesta autonomia s'elimina en favor del nou principi d'estabilitat pressupostària, sent sens dubte contrari a la Carta Europea d'Autonomia Local.

Malgrat això, l'Índex DEC demostra que la eficiència més gran en la gestió dels serveis socials es produeix als territoris autonòmics que descentralitzen bona part de la gestió en ajuntaments i diputacions provincials. És evident que la reforma local posa en perill l'eficiència dels serveis socials prestats als territoris de major descentralització. La gestió local en Serveis Socials en el conjunt de l'Estat es manté propera als 5.300 Milions d'euros en els últims exercicis sent el seu esforç propi de 3.834 milions d'euros perquè la resta (1.461 milions d'euros) ho van rebre com a transferència finalista de les Comunitats Autònomes. Malgrat això, en finalitzar la IX legislatura (l'any 2011) aquesta despesa estava entorn dels 6.200 milions, el que evidencia que la severa retallada en despesa local en Serveis Socials (superior al 16%) es va produir en iniciar-se la legislatura 2012-2015 i s'ha mantingut des de llavors.

Un altre dels objectius de la LRSAL consistia a "**garantir un control financer i pressupostari més rigorós i afavorir la iniciativa econòmica privada evitant intervencions administratives desproporcionades**". Es tracta d'un objectiu que mancava de sentit des del moment fins i tot de la seva formulació. Només cal conèixer algunes dades per entendre la dimensió de la retallada i les conseqüències que ja ha tingut aquesta llei en els serveis públics locals. Els Governos locals en el conjunt de l'Estat suposen un percentatge de deute públic gairebé insignificant, sent menys del 5 per cent del total. Pel que fa al dèficit de les administracions públiques, les corporacions locals van tancar 2014 amb un superàvit en els seus comptes públics del 0,5% del PIB. Aquesta situació es va repetir en 2015 amb un superàvit del 0,44%, enfront del dèficit de l'1,66% de les autonomies i del 2,15% de l'Administració central.

Respecte del foment de la iniciativa privada, la Llei pretén "**limitar intervencions administratives desproporcionades**" que restringeixin la iniciativa privada o que l'excloquin de determinades activitats econòmiques com els monopolis públics. En canvi, els efectes clars d'aquest objectiu es tradueixen en una privatització dels serveis públics oferts pels Ens Locals,

externalitzant la seva prestació, amb el consegüent cost que això suposa per a la ciutadania en la mesura que es produeix un clar minvament de la qualitat dels serveis prestats.

La Comissió Nacional del Mercat i la Competència assenyalava en 2015 que el sobrecost anual de la contractació pública era de 48.000 milions d'euros a l'any (el dèficit públic total d'Espanya en 2015 va ser de 54.000 milions d'euros). La reforma impulsada per la LRSAL ha estat el brou de cultiu perfecte per a l'expansió de la corrupció, les xarxes clientelars i el consegüent minvament per a l'erari públic. Per si no fos poc, el Tribunal de Comptes ha mostrat en diversos informes importants sobre costos i una pitjor qualitat dels serveis privatitzats. Segons aquest tribunal el sobrecost de l'externalització del servei pot anar del 22% (sobrecost de la gestió privada de l'aigua calculat pel Tribunal de Comptes el 2013), on a més, les privades, tenen un 30% més de pèrdues de xarxa i un 15,5% menys d'inversió), fins a més d'un 27% en recollida d'escombraries o el 71% en neteja (Tribunal de Comptes, 2013).

Està demostrat que l'externalització o privatització de serveis no sempre és més econòmica i que en la majoria de casos surt més car a la ciutadania, ja que els serveis que es presten són d'una molt mala qualitat. Hi ha nombrosos estudis sobre externalització de serveis socials, de serveis de salut o de gestió municipal, on es demostra que la gestió privada no és sempre la forma més eficient (en termes de recursos i qualitat) d'oferir el servei. En termes d'eficàcia, qualitat i costos dels serveis prestats, l'externalització sol ser pitjor solució que l'oferta municipal.

És precisament per aquest motiu que la crisi ha provocat una "remunicipalització" de certs serveis a Alemanya, França o Regne Unit, per poder "estalviar" costos i sanejar els seus comptes públics, sent prova inequívoca del menor cost que suposa oferir aquests serveis per l'ajuntament. Berlín, Hamburg, París o Londres són algunes de les ciutats que han "remunicipalitzat" serveis tan importants com la gestió de l'aigua. S'ha demostrat que privatitzar i subcontractar, significa reduir la qualitat del servei prestat i les condicions de treball en les quals s'ofereix el mateix.

Com a colofó, la Llei 27/2013 estableix, en la nova redacció donada a l'article 85.2, una sèrie de requisits exigits per a l'exercici de la gestió directa dels serveis públics mitjançant les entitats públiques empresarials i les societats mercantils locals, com són la rendibilitat econòmica i la recuperació de la inversió que en cap cas se sol·liciten quan aquests serveis són prestats de manera indirecta, establint per tant un tracte desigual i complicant la prestació directa de determinats serveis per afavorir expressament la seva externalització. Amb l'anomenada Llei Montoro s'ha posat en perill els drets i serveis essencials en matèria d'atenció als nostres majors i

a persones depenents, les escoles infantils municipals, el manteniment dels col·legis, l'ocupació pública, les oficines d'atenció a la dona o la promoció d'habitatges municipals entre d'altres.

Amb l'excusa d'una gestió ineficient i de corregir les mancances de les Administracions locals a l'hora d'utilitzar els recursos propis per prestar els seus serveis, s'amaga realment la intenció de mercantilitzar els serveis públics amb les conseqüències nefastes que això té per als ciutadans, en comptes d'abordar els problemes organitzatius, de recursos humans, procedimentals o de transparència, entre d'altres, que han abundat en les empreses municipals. La reducció en la qualitat i en la quantitat dels serveis prestats acaben demostrant que el barat surt car a la ciutadania. Els contractes de privatització no es fan per gestionar bé, sinó per guanyar diners.

El Grup Parlamentari Confederal Units Podem-En Comú Podem-En Marea, el passat dimarts 4 d'octubre va presentar la Proposició de Llei per a l'aplicació de mesures urgents en matèria de règim local, per recuperar competències i establir unes noves. Amb aquesta Proposició de Llei es recuperen els serveis socials i es formalitza el foment de l'ocupació, la participació ciutadana i la lluita contra les violències masclistes, competències que van exercint els municipis sense el marc legal adequat.

Es pretén establir les bases perquè els ajuntaments puguin contractar al personal necessari per prestar els serveis essencials a la ciutadania i tornar a garantir els seus drets, definint què són els serveis essencials, amb l'impacte que pot tenir en la millora del comportament de les corporacions locals en termes de dèficit, doncs al remunicipalitzar els serveis, es redueixen els costos, i per tant la despesa de l'ajuntament. També es proposen mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència permeten que els ajuntaments puguin formalitzar entitats de crèdits.

La presentació d'aquesta Proposició de Llei dóna el tret de sortida a un procés participatiu on es tractin els tres eixos centrals del nou municipalisme. Cal una nova Llei de Bases de Règim Local, per aclarir i augmentar les competències dels Ens Locals, i repensar el paper de les Diputacions, generant espais propers on la ciutadania pugui exercir i reivindicar els seus drets. Cal un nou sistema de finançament local, on els ajuntaments deixin ser una administració marginada que garanteixi drets i la prestació de serveis essencials als ciutadans. En definitiva, un nou municipalisme en el qual prevalgui la transparència i la participació directa i vinculant de la ciutadania.

És necessari que els ajuntaments alcin la seva veu per recuperar l'autonomia local i augmentar la qualitat i l'eficiència dels serveis prestats a la ciutadania.

Per aquest motiu PRESETEM al ple municipal per la seva aprovació els següents:

ACORDS

1. Donar suport a la Proposició de Llei, presentada el passat 4 d'octubre al Congrés dels Diputats pel Grup Parlamentari Confederal Units Podem-En Comú Podem-En Marea, per a l'aplicació de mesures urgents en matèria de règim local.
2. Recolzar la modificació de la Llei de Base de Règim Local per augmentar les competències i l'autonomia local en matèria de prestació de serveis, garantir un finançament just per als ajuntaments i augmentar la transparència i els nivells de participació ciutadana directa i vinculant en la presa de decisions.
3. L'Ajuntament de Lleida es compromet a posar en marxa polítiques de remunicipalització de serveis públics bàsics i a buscar formules que permetin el rescat de les concessions d'aquests serveis en el menor termini possible.
4. L'Ajuntament de Lleida en compromet a impulsar mesures per aconseguir la consolidació de la funció pública, reduint l'interinatge de funcionaris i ajustar la seva relació de llocs de treball per garantir les places necessàries per prestar els serveis bàsics amb criteris de qualitat de servei.
5. Comunicar aquests acords al Congrés dels Diputats, al Parlament de Catalunya i a la Federació Catalana de Municipis.

Lleida 20 d'octubre de 2016

D. Sergi Talamonte Sánchez
Portaveu del Comú de Lleida

A L'IL·LUSTRÍSSIM PAER EN CAP DE L'AJUNTAMENT DE LLEIDA